

?La Cova, amb peatge

Il·lustració: Maria Picassó.

Des de temps immemorials, el *negoci de la fe* ha estat relacionat amb la compravenda de voluntats i, potser massa sovint, amb certa luxúria pecaminosa. Venent trossos de cel s'han erigit grans obres artístiques, retaules, vestidets amb fil d'or per a marededeus, etc. Modernament, la cosa ha evolucionat cap al mecenatge i, d'alguna manera, les aportacions no són tan obscures com els ciris que deixaven entreveure les ombres del clergat. La llum, encara que sigui manresana, l'Església ja la paga amb la casella de la renda i estalviant-se impostos.

Un dels complexos basats en la creença més ben armats, el tenim a pocs quilòmetres de Manresa. És Montserrat. I, és clar, de cara al fenomen ignasià els jesuïtes i els seus *partners* n'han pres bona nota. No és gens estrany fer pagar una entradeta per, «contribuir a la conservació» del patrimoni de la Cova. Es fa a tot arreu i, en aquest sentit, Manresa no es podia quedar enrere. En termes econòmics, però, el que caldrà veure és quin retorn -en euros- acabarà tenint la *martingala* de la commemoració del pas de Sant Ignasi per la nostra ciutat. Ja hi som a tocar.